

vil gerne sige et Par Ord om Fiskeriet og navnlig om, at det er nødvendigt at skabe en Nødhavn for Fiskeriet paa Vestkysten. En saadan Nødhavn er jo paataentk ved Hvide Sande, og det forekommer mig, at det er et meget væsentligt Moment ved Forslaget. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i, at Fiskeriet i Fjorden bliver bedst, naar Hvide Sande holdes aabent. Jeg tror tværtimod, og deri finder jeg Støtte hos Kommissionen af 1914, at Fiskeriet bliver ringere. Ganske vist har det været bedre i Aarene 1910—14, men Kommissionen hævder, at det kun er midlertidigt, og at det i Længden vil blive saaledes, at det er de unge Fisk, der gaar ind i Fjorden, medens de store Fisk gaar ud i Havet. Det forekommer mig derfor ikke, at man kan finde noget Bevis for Hvide-Sande Kanalens Nødvendighed ved at fremhæve Fiskeriet i Fjorden. I øvrigt er det lokale Fiskeri slet ikke det væsentligste. Det lokale Havfiskeri har aldrig spillet nogen stor Rolle; det har kun givet gennemsnitlig ca. 34 000 Kr. om Aaret, før Hvide Sande-Kanalen blev gravet. Derimod har det lokale Fiskeri i Fjorden, Ferskvandsfiskeriet, givet godt Udbytte, inden Hvide Sande blev gravet igennem. Derfor mener jeg, at set fra det lokale Fiskeris Synspunkt var det bedst, at der var Ferskvandsfiskeri i Fjorden, og at dette Fiskeri kunde drives efter alle Kunstens Regler.

Men medens jeg ikke er enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing i, at Fiskeriet i Fjorden bliver bedre ved Genemgravningen, er jeg ganske enig med den højtærede Minister i, at der bør være en Nødhavn for Fiskeriet paa Vestkysten. En saadan Nødhavn kunde maaske ogsaa være ved Thyborøn, og der er jo ogsaa bygget en Nødhavn der; men desværre siger Vesterhavsfiskerne, at denne Havn ikke duer i uroligt Vejr, og det er jo en slem Fejl ved en Havn, navnlig naar det er en Nødhavn for Fiskerne. Jeg vil benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, om ikke der kunde gøres noget for at ændre Indsejlingen ved Thyborøn, thi ellers kan Vestkystfiskerne ikke benytte den under vanskelige Strøm- og Vindforhold. Naar Fiskerne ligger paa Højde med Ringkøbing og fisker, kan der pludselig komme uroligt Vejr, som gør, at de maa søge Havn, og da vil Esbjerg i mange Tilfælde ligge for langt borte, i hvert Fald kan Vind og Strøm være imod, og de vilde da i mange Tilfælde kunne hjælpe sig med at sejle til Thyborøn, hvis

der var en ordentlig Indsejling. Det hævder Fiskerne, at der i Øjeblikket ikke er, og saa maa der skabes en anden Nødhavn for Fiskeriet paa Vestkysten; og kan en saadan Nødhavn skabes her ved Hvide Sande, vil det være et væsentligt Moment, der vilde tale for at søge Spørgsmaalet løst saaledes, som det nu er foreslaaet.

Men der er rigtignok endnu et Spørgsmaal at stille, det er, om Vandbygningsvæsenet er kommet saa vidt igennem med de Eksperimenter, som hører til, at vi nu kan komme til en endelig Løsning. Efter hvad man hidtil har set af Vandbygningsvæsenets Arbejde paa Vestkysten, synes der at være blevet arbejdet meget famlende. Fiskerihavnen i Esbjerg er bygget saaledes, at allerede nu, inden den bliver taget i Brug, maa der søges en ret stor Bevilling til at skabe Sikkerhedsforanstaltninger i Havnen, saa at Baadene kan ligge der. Allerede det er en væsentlig Fejl; det burde have været forudset, da Havnen blev bygget. Og ved Thyborøn-Havnen er Indsejlingsforholdene saa daarlige, at Fiskerne ikke mener at kunne bruge Havnen. Det tyder ikke paa, at Vandbygningsvæsenets Ingeniører er kommet igennem deres Eksperimenter, som vel nok maa til, naar man skal arbejde med Vesterhavet. Jeg siger det ikke som en Bebrejdelse mod de paagældende Ingeniører; det er meget menneskeligt, at man ikke straks kan mestre Vesterhavet. Det er en saa stærk Faktor, at der selvfølgelig skal Forsøg til, inden man kan sige, at man er kommet til Bunds i Sagen og virkelig kan gennemføre den Løsning, som er den bedste; men det forekommer mig, at saa længe man ikke er færdig med Eksperimenterne, skal man ikke forde Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord, man skal vente, til de fornødne Forsøg er gjorte, saa at det, man gør, virkelig kan blive en endelig Ordning, der hviler paa et fuldt videnskabeligt og eksperimentelt Grundlag, saaledes at man kan sige, at Spørgsmaalet ordnes paa en forsvarlig Maade. Hvis ikke Ingeniørerne kan give fuld Besked om, at det, vi nu gør, er forsvarligt, saa at det ikke skal gøres om igen, synes jeg ikke, at der er noget i Vejen for at ventelidt med at løse det Spørgsmaal. Udløbet ved Gødelen kan have mange Fejl, men som det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) udtalte, har det vist sig, at det kan fungere, og det vil det godt kunne gøre nogle Aar endnu, hvis det er nødvendigt.

Ogsaa med Hensyn til Udløbet ved Gødelen og ved Nymindegab har Sagkund-